

Skorve.

Skorve vet inte var han kommer ifrån eller vilka som är hans närmaste. Det han vet är att han som ung forslats över Eistrasalt (Östersjön). Han ägdes då av Öjvar Ömfot, en hövding som hade rykte om sig att vara pedant och inte ta några risker. Öjvar var kär i livet sades det. Öjvars far for på utfärd och blev dräpt av en träl på resan hem, således blir en träl dräpt om han eller hon tar ett vapen i sin hand i Öjvars hushåll.

Som träl levde Skorve fram tills han var en ung man. En dag hände det som inte fick hända. Skorve var tvungen att göra ett omöjligt val och offra sitt liv tre gånger. Öjvars yngsta barn, Lin, som Skorve satt att passa blir angripen av en sårad björnhona som irrat in på gården.

På väggen i förstugan hänger Öjvars spjut en armlängd från Skorve och inom några ögonblick kommer Lin att avbryta sitt jordeliv.

Skorve kommer att få plikta med sitt liv om han inte gör något och Lin blir bragt om livet. Han kommer att likväl få plikta med sitt liv om han tar spjutet i sin hand, om inte björnhonan dräper honom i strid. Skorve är förvånad över hur sakta tiden verkar gå, allt står nästan stilla när Skorve gör sitt val. Han tar spjutet och sticker björnhonan som i förskräckelse faller bakåt över Skorve och Öjvars spjut ränner rätt igenom björnen. Skorve sitter fast med Öjvars spjut i sin hand under björnen.

Om Öjvars dilemma och om hur Skorve kommer till Hålabo.

Öjvar vankar fram och tillbaka i sitt hus. Han vet inte hur han ska göra. Dräpa Skorve? Kanske tidigare i vredesmod för att Skorve "tatt" i hans spjut. Men nu när blodet svalnat och Lin finns bland "di levande" känns det som en stor orätt mot Skorve. Men vad ska hans far säga? Ska Öjvar gå tillbaka på sitt ord? Har han inte fått namnet Ömfot just för att han sägs vara för öm.

Den natten söker Öjvar efter svar i sitt mjöd. Berusad och villrådig går han för att väcka Skorve. Beslutet är taget. Skorve som haft svårt att få sin sömn blir väckt av Öjvar som luktar mustigt mjöd. Öjvars starka hand lyfter den unga mannen som om han var av lättaste tygstycke och väser i hans öra: "Spring." "Spring pojke, och vänd dig aldrig om."

Och Skorve sprang. Han sprang i tre dagar utan att se sig om. På fjärde dagen träffar han ett sällskap på väg norr ut till ett nytt land, Hunaland, där alla kan söka sin egen lycka och finna ro. Skorve blir välbehandlad, men törs inte berätta om Öjvar och björnen förrän de vandrat många dagar och nätter. I Berghem finns det inga trälar och Öjvar har släppt dig fri. Skorve du är fri att styra ditt eget liv och Berghem är en lika bra plats som någon annanstans att börja ett nytt liv, säger Vidar ledare för sällskapet.

Vidar och hans vänner är på väg till Berghem för att delta i en kamp. Skorve förstår inte varför i hela friden någon med gott mod kan söka sig till sin egen död, fast han gjort så själv tre gånger under några korta ögonblick, men Berghem låter som en bra plats att börja sitt nya liv.

I Berghem träffar Skorve en kvinna som heter Ragnhild. Hon bor med sin far i Hålabo, och efter kamperna har Skorve rört Ragnhild flera gånger som bara en man kan röra en kvinna.

Skorve och Ragnhild får tretton döttrar men inga söner. Skorve som är fattig som en lus, ser ingen annan råd än att se till att alla döttrar får ett svedjebruk i hemgift. Många unga män som hamnat i Hålabo har aldrig kommit därifrån och elva små gårdar ligger insprängda i den stora skogen. Folk i Hunaland har gjort talspråk och ordspråk om Hålabo så som

"Det är så sant som det är sagt att det behövs färskt blod i Hålabo." Eller "har man inte bråttom kan man ta vägen över Hålabo"

Och är du en fattig ung man så är Hålabo en lika bra plats som någon annanstans att börja ett nytt liv.